

dixerit tacet. Sequitur mattheus.

Tunc ih̄s dixit discipulis suis. si quis uult post me uenire abneget semetipsum & tollat crucem suam & sequatur me. & ceterusq. ad illud ubi ait. & tunc reddat unicuique scdm op̄ eius. hoc & marcus subiungit eundem ordinem seruans. sed ipse non dicit de filio hominis uenturus euāgelis suis ut reddat unicuique scdm op̄ suū. commemorat tam̄ etiam illud dixisse dñi. quem me confessus fuerit & me uerba in generatione ista adultera & peccatrice. & filius hominis ē fundet eū cū uenerit in gl̄am suā euāgelis suis. quod intellegi potest. ad eandem sententiam pertinere. quia dixit mattheus. ut reddat unicuique scdm op̄ suū. Lucas quoq. eadem eodem q̄ ordine annectit. non multū diuerso uerborū modo. eadē tamen sententiarū ueritate simillim. Seq̄

Amen dico uobis. sicut quidā de hic stantibus qui non gustabunt. Tunc mattheus. morte donec uideat filium hominis uenientē in regno suo. & p̄ dies sex adsumit ih̄s petri & iacobum & iohannē fratres suos & duxit illos in montē exelsū seorsū. & ceterusq. ad illud ubi ait. nemini dixeritis in uisione donec filius hominis a mortuis resurgat. haec uisiō dñi in monte coram tribus discipulis petro iacobo & iohanne. ubi etiam de caelo illi res timonium paternae uocis phibitum est. a tribus euangelistis eodē ordine commemoratur. & ex dē omnino sententias. sed cetera scdm ex genera locutionis diuersa sine ulla sententiarū diuersitate quae multis locis superius demonstraui uideri a legentibus possunt. quod autē marcus post sex dies factū dicit sic mattheus. Lucas autē p̄ octo. non contempnen disunt. Si quis moueat. sed ratione reddita instruendi. Dies enim quando enunciam̄ dicentes p̄ tot dies. aliquando non anni numeram̄ cum in quo loquimur & eum quo res ipsa futurae quam p̄nunciam̄ uel pollicem̄. sed medios p̄ quos reuera plenos atq. integros illud futurū ē. hoc fecit marcus excepto eodē die quo haec loquebatur ih̄s. & illo quo exhibuit memoratam in uisione. medios dies inueniens dixit. p̄ sex dies quod illi adnumeratis finalibus. idē primo atq. ultimo dixer. p̄ octo dies eloquendi modo quo pars p̄ toto cōmemorat. Item quod lucas ait de moyse & helia. & factū ē dū discederent ab illo. ait petrus ad ih̄m. p̄ceptor. bonū ē nos hic ēē. & ceter. non debet putari cōtrariū ē qd mattheus marcūq. ita coniunxer. petri hoc suggestis se quasi adhuc moyses & helia cum dño loquerentur. non enim ex praesserunt. quod tunc. sed tunc potius quod iste addidit illis dicentib. hoc petri de trib. tabernaculis faciendis dño suggestisse. addit etiam lucas intransib. illis in nubē. factū ē ēē uocē de nubē quod illi non dixerunt. sed nec contradixerunt. sequitur mattheus.

Pans BN. univ. acq. lat. 1835

for. 55^h

Hand C

erunt. et dimittuntur. sicut dimiserunt. p̄ resurrectionem a dño dictum commemorat. cum mattheus hoc sermone dñi. hoc dixisse memnerit qđ & petro antea dictū fuisse idē ipse testatur. eadē itaq. saepe ac plurib. locis ihm dixisse. nec ubi moueam. sicut doctores quibusdā repugnare putabitur. sicut totiens cōmendauimus memnissē debemus. & hoc sēp admonere necesse est. Sequitur mattheus ita narrans.

Et factū est cum consummasset ih̄s sermones istos migravit a galilea & uenit in fines iudae trans iordanē & saecutesunt eum turbe multae & curauit eos ibi. & accesserūt pharisaei temptantes eum & dicentes. silicet hominē dimittere uxorem suam quacūq. ex causa. & cēi usq. ad illud ubi ait. qui potest capere capiat. hoc & marcus commemorat eundem ordinem tenens. sane uidendū ne repugnare uideatur. quod idē marcus a dño dicit interrogatos pharissaeos quidēis moyses p̄ceperit. atq. ita illos int̄rogatū respondisse de p̄misso sibi libello repudiū. Cū mattheus dixerit uobis dñi quib. ostenderat ex lege dñi coniunxisse masculū & feminā. & propterea non eos debere ab homine separari & tulisse responsionē. quid ergo moyses mandauit dari libellū repudiū & dimittere. quibus iterū ait. qm̄ moyses adduriam cordis ur̄is p̄misit uobis dimittere uxores ur̄as. ab initio autē non sic fuit. nam & marcus hanc dñi responsionē non tacet. sed postea quāci responderē int̄roganti de libello repudiū. in quo ordinē et modo uerborū hoc intelligere debemus a dñi ueritatem. nihil inter cē utrum dño separatio non prohiberi et sententiam suam de lege firmanti ipsi intulerint quāctionē de libello repudiū p̄ eundem moysen sibi p̄misso. p̄ quem & illud scriptum est. quod dñs coniunxit masculū & feminā. An hoc idē illi de p̄cepto moysi eos int̄rogant responderint. Nam & uoluntas eius ita se habet ut non eis reddat rationem. cur illud moyses p̄miserit. Nisi prius ipsi hoc commemorassent. quē uoluntas eius ea quā marcus posuit int̄rogatione significata est. & illorū uoluntas ipsa erat ut de ueritate moysi. qm̄ mandauit dari libellū repudiū ita quā concluderent eum separationē sine dubio ueritatem. hoc enim dicturi. etiam temptantes accesserant. quā uoluntas eorū sic expressa est p̄ mattheum. ut non eos cē commemorare & int̄rogatos. sed ultro intulisse demandatū moysi. quod uelud conuincerent dñm separationē coniugii phibentē. Cū ergo uoluntas loquentiū cui debent uerba seruire ab euangelista utroq. monstrata sit. nihil int̄ est quā diuersus inter ambos fuerit narrandi modus. dū ab eadē ueritate neuter abscedit. potest etiam hoc intelligi qđ sicut dicit marcus prius eos de uxore dimittendam int̄rogantes dñs uacillim int̄rogare qđ eis p̄ceperit moyses. quicū respondissent moysen p̄misisse libellū repudiū scribere & dimittere. respondit eis de ipsa lege p̄ moysen

erunt. et dimittentur. sicut dimiserunt. p̄ resurrectionem a dño dictum commemorat.
 cum mattheus hoc sermone dñi. hoc dixisse meminerit qđ & petro antea dictū fuisse
 idē ipse testatur. eadē itaq; saepe ac plurib; locis ih̄m dixisse. nec ubi moueam̄ sicut do dic
 toz quibusdā repugnare putabitur. sicut totiens cōmendauimus meminisse debemus.
 & hoc sep̄ admonere necessē est. Sequitur mattheus ita narrans.
 factū ē cum consummasset ih̄s sermones istos migravit a galilea & uenit in fines iudae
 trans iordanē & saecutesunt eum turbe multae & curauit eos sibi. & accesser̄ pharis
 sai temptantes eum & dicentes. silicet homini dimittere uxorem suam quacumq;
 ex causa. & cēi usq; ad illud ubi ait. qui potest capere capiat. hoc & marcus com memo
 rat eundem ordinem tenens. sane uidendū ē ne pugnare uideatur. quod idē mar
 cus a dño dicit interrogatos pharissaeos quid eis moyses p̄ceperit. atq; ita illos int̄
 rogati respondisse de p̄misso sibi libello repudio. Cū mattheus dixerit uobis dñi quib;
 ostenderat ex lege dñi coniunxisse masculū & feminā. & propterea non eos debere ab
 homine separari & tulisse responsionē. quid ergo moyses mandauit dari libellū
 repudi & dimittere. quibus iterū ait. qm̄ moyses adduritiā cordis ur̄is p̄misit uob
 dimittere uxores ur̄as. ab initio aut̄ non sic fuit. Nam & marcus hanc dñi responsionē
 non tacet. sed postea quāci responder̄ interroganti de libello repudi in quo ordinē
 modo uerboz hoc intelligere debemus a dñi ueritate. Nihil inter cē utrum dño separatio
 non prohibenti et sententiam suam de lege firmanti ipsi intulerint quaestione de libello
 repudi p̄ eundem moysen sibi p̄misso. p̄ quem & illud scriptum est quod dñs coniunxe
 rit masculū & feminā. An hoc idē illi de p̄cepto moysi eos interrogant responderint.
 Nam & uoluntas eius ita se habet ut non eis reddat rationem. cur illud moyses p̄misit.
 Nisi prius ipsi hoc commemorassent. quae uoluntas eius ea quā marcus posuit interroga
 tione significata est. & illorū uoluntas ipsa erat ut de auctoritate moysi. qm̄ mandauit
 dari libellum repudi tāquā concluderent eum separationē sine dubio uetaturum. hoc
 enim dicturi. etiam tēptantes accesserant. quae uoluntas eorū sic expressa est p̄ mat
 theum. ut non eos cē commemorare & interrogatos. sed ultro intulisse demandato moy
 si. quod uelud coniungerent dñm separationē coniugū p̄hibentē. Cum ergo uoluntas
 loquenti cui debent uerba seruire ab euangelista utroq; monstrata sit. nihil int̄ est
 quā diuersus inter ambos fuerit narrandi modus. dū ab eadem ueritate neuter absee
 det. potest etiam hoc intelligi qđ sicut dicit marcus prius eos de uxore dimittenda in
 terrogantes dñs uicissim interrogare quā eis p̄ceperit moyses. qui cū respondissent
 moysen p̄misisse libellū repudi scribere & dimittere. respondit eis de ipsa lege p̄ moy

Paris BN. univ. acq. lat. 1835 fol. 56^r

R11333

56^r

Hand D